



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: A. D., bytem Ú., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 23.2.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017 č.j. X o invalidní důchod,*

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 23.2.2017 doručenou zdejšímu soudu dne 1.3.2017 prostřednictvím ČSSZ se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí o jeho invalidním důchodu, protože nesouhlasí s posudkovým hodnocením jeho zdravotního stavu, k němuž se velmi podrobně vyjádřil. ČSSZ připojila k předmětné žalobě i kopii rozhodnutí o námitkách ze dne 7.2.2017 č.j. X, jakož i dodejku o doručení tohoto rozhodnutí. (*K žalobě připojil žalobce kopie lékařských zpráv z let 2014-2017.*)

Na výzvu soudu k odstranění vad žaloby ze dne 8.3.2017 žalobce nereagoval (*usnesení doručeno dne 13.3.2017*). Žaloba však byla projednatelná i bez odstranění vad.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 7.2.2017 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 16.9.2016, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 31.8.2016 není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.2.2017 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 1.2.2017 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 9b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-30% a lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti s ohledem na dlouhodobost potíží pravého kolenního kloubu, souběh onemocnění a dělnickou profesi na horní hranici rozpětí, tj. 30%, přičemž procentní míru podle § 3 vyhlášky nezměnil, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 31.8.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 1.2.2017 soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost podle lékaře OSSZ i ČSSZ o 30%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. B, položce 9b) přílohy vyhlášky; žádný z lékařů procentní míru dle § 3 a 4 vyhlášky nezměnil.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 20.4.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.2.2017 bylo žalobci doručeno dne 8.2.2017.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. K žádosti soudu PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 30.8.2017 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie i žalobce, v jehož závěru uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce ve shodě s lékařem OSSZ i ČSSZ také dle kapitoly XV., odd. B, položky 9b) přílohy vyhlášky s mírou poklesu pracovní schopnosti 30%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stav po kontuzi a distorzi pravého kolenního kloubu a pravého stehna dne 27.11.2014 léčený sádrou fixací a rehabilitací, pro

přetrvávající subjektivní potíže provedena 23.6.2015 artroskopie pravého kolenního kloubu s nálezem drobné chondropatie pately. Dále je v oblasti pohybového aparátu dokladován chronický víceetážový vertebrogenní algický syndrom při málo závažných degenerativních změnách s poruchou statiky a dynamiky bez neurologického deficitu a coxarthrosa II. st. oboustranně dle RTG s mírným omezením hybnosti. Tíže subjektivních potíží žalobce nekoreluje se zjištěným objektivním nálezem, uváděné výkyvy krevního tlaku nejsou zdokumentovány. PK MSPV uvedla, že ve svém posudku nezohlednila závěr psychiatrického vyšetření ze dne 14.12.2016, neboť k datu napadeného rozhodnutí (7.2.2017) se jedná o jednorázové vyšetření psychiatrem, při kterém bylo vysloveno podezření na organickou poruchu osobnosti a panickou poruchu a byla navržena psychiatrická medikace. Žalobce při jednání uvedl, že dochází na psychiatrické kontroly, nepředložil však žádnou zprávu. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti z důvodu psychické poruchy bude možné až na základě zhodnocení průběhu psychiatrické léčby a komplexního psychologického vyšetření na základě nového řízení o invaliditě; žalobce uvedl, že již 2.5.2017 podal na OSSZ novou žádost o invalidní důchod. (*Stejnopis posudku byl doručen žalované a žalobci.*)

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 19.10.2017 se žalobce zúčastnil, setrval na podané žalobě s tím, že od malička má problémy s krevním tlakem a léčil se i na psychiatrii, chodil k psychiatričce MUDr. H. do roku 2013, pak nikam nechodil a znovu dochází na psychiatrii do Privamedu od prosince loňského roku, kvůli psychickým problémům chodil do zvláštní školy, není tedy vyučen, vždy pracoval v pomocných profesích, to všechno musí být v dokumentaci u praktické lékařky MUDr. M., závěrem požadoval přiznání invalidity pro jeho zdravotní potíže. Přítomný *zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku posudkové komise, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že by byl invalidní a dále připomenul, že v případě uznání invalidity musí být splněny dvě zákonné podmínky pro výplatu invalidního důchodu, tj. pokles pracovní schopnosti a dále potřebná doba pojištění, neboť může nastat situace, že žalobce sice bude uznán v příslušném stupni, ale pokud nezíská potřebnou dobu pojištění v rozhodném období stanovenou zákonem, nebude mít nárok na výplatu tohoto důchodu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení

a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být přiznána invalidita pro jeho popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 7.2.2017*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Žalobce má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (*prvního až třetího stupně*) v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Ostatně žalobce již podal novou žádost o přiznání invalidity v květnu letošního roku, o níž však dosud nemohlo být rozhodnuto, jelikož posudkový spis OSSZ Plzeň-sever je z důvodu řízení o žalobě zapůjčen zdejšímu soudu a bude vrácen ihned po vypravení rozsudku v této věci. Dále soud připomíná, že přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Posudkoví lékaři jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod, proto je i v zájmu žalobce, aby kopie veškerých lékařských zpráv, které mu byly předány odbornými ošetřujícími lékaři (např. z ortopedie, interny, psychiatrie, neurologie), vždy předložil své praktické lékaře či posudkovým lékařům, pokud v tu dobu budou posuzovat jeho zdravotní stav ve vztahu k invaliditě. Rozhodující je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 30.8.2017.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného jeho zdravotního stavu, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, tj. z let 2014-2017, i vyžádanou dokumentaci praktické lékařky. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které jej však nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který

vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 16.9.2016, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu pracovní schopnosti zcela shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 7.2.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 16.9.2016.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 19. října 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně